

„Az én igám édes, és az én terhem könnyű.”

„Szeretni könnyű, és gyűlölni nehéz. Mindkettő emberi munka. Egyszerűen a szeretet könnyűvé teszi a szíved, a gyűlölet súlyossá, feketévé. Míg azt egyik fent él, a másik a mélyben fárad.” (Tatiosz)

Jeremiás próféta azt mondja: „Saját gonoszságod ver meg!” Mert bumeráng a bűn!

Ha így van, akkor miért van mégis gonoszság bennünk? Miért engedünk a Rossz kísértésének, ha ilyen egyértelmű a végeredmény? És hogyan lehet életünk élhető, éltető?

Válaszkísérletek:

- A zsidó népnek *bizonyossága* volt az, hogy Isten azért fordult el tőlük, azért kell a pusztában vándorolniuk, újra meg újra azért veszítettek csatát, azért kerültek fogságba... Vagyis minden rossz azért történik velük, mert elfelejtették, elhagyták a törvényt, mert bűnös életet éltek, *meg kell változniuk, hogy Isten újra szeresse őket és jó történjen velük.*

- A drogprevencióval foglalkozó szakemberek azt tanítják: ne mondjuk a fiataloknak, hogy rossz a kábítószer, mert ez nem igaz. Ugyanis a fogyasztók többségének a szer jó érzést okoz; és ezáltal (is) függőséget. A kábítószer *rossz következményeiről* kell beszélnünk a rászakás elkerüléséért (na, és más, jó alternatívát nyújtani.). A megoldás igazi kulcsát az evangéliumban olvassuk: „*megtaláljátok lelketek nyugalmát.*”

Lukács evangéliumában ez a beszéd a 72 tanítvány visszaérkezésekor hangzik el. Ebben a környezetben még inkább indokolt Jézus hálaadása. „*áldalak téged, Atyám! ... hogy az okosak és a bölcsök elől elrejtetted ezeket és a kicsinyeknek kinyilatkoztattad.*”

A bölcs, okos (inkább annak képzele magát) az, aki a saját feje után megy. A kicsiny, a kisdéd, aki nyitott, hallgat a „jó szóra”.

Van megoldás! – mondja Jézus: „*Vegyétek magatokra igámat ... s megtaláljátok lelketek nyugalmát. Az én igám édes, és az én terhem könnyű.*”

Nem csak élvezed az életet, – várod, hogy csak történjen veled a jó? Terhet veszel fel, és mégis jó szívvel megy? Hogyan lehetséges?

Erre a választ, van már, aki érthetően, emészthetően leírta, idézem: „*Jézus realista, nem ígéretet könnyelműen: a saját „iskoláját”, tanításának követését is igának (és tehernek) nevezi, de azt mondja, hogy ez az iga „kényelmes”, hordozójának nyakához-vállához igazított.*”

Természetesen föl lehet tenni a kérdést, hogy Jézus „terhe” valóban könnyű-e. Könnyű-e önmagunk megtagadása (Lk [13,24](#); [17,33](#)), az ellenségszeretet (Mt [5,44](#)) vagy a vértanúság készsége (Mt [10,38](#))? *De akit valóban megragadott Jézus üzenete Isten szeretetéről, annak talán tényleg nem olyan nehéz viszontszeretnie ezt az Istent, és ennek alapján szolgálnia embertársait.* „ (Gromon András) Úgy legyen!

Aczél Márti, Halásztelek